

[Tinning]

ser ganske enkelt lungernes udfoldelsesmuligheder, fordi de bliver klemt). Regelmæssig lungefysioterapi kan forebygge udviklingen af en sådan lungebetændelse. Men det kan gå galt. Livstruslen gør det selvfølgelig berettiget med hospitalsindlæggelse på en intensiv afdeling. Her vil patienten kunne få lungefysioterapi en eller to gange daglig. Præcis den samme behandling kan gives i hjemmet af en såkaldt mobil fysioterapeut. Men foregår det i hjemmet, skal patienten betale. På hospitalet er det gratis for den enkelte. Systemet fremmer med andre ord en helt igennem tabelig fejlbrug af hospitalerne.

Systemet må altså laves om.

8. Idræt.

Af de ca. 300.000 danskere, der har et fysisk eller psykisk handicap, organiserer Dansk Handicap Idrætsforbund i dag ca. 14.500.

Handicapidrættens mange fordele er velkendte. For handicappede er det blandt andet specielt vigtigt, at der især for mennesker med meget dårlig kondition og ringe motoriske færdigheder sker *markante* fysiske og psykiske fremskridt efter kort tids fysisk træning med vægt på oparbejdelse af kondition og teknik.

Handicapidræt fremmer den enkeltes trivsel og sundhed, og reducerer medicinforbruget.

Der er altså mange gode grunde til at forstærke og koordinere indsatsen til fordel for handicapidrættens, og en række helt nødvendige forbedringer vil sandsynligvis blive foreslået når det såkaldte breddeidrætsudvalg afgiver betænkning i løbet af sommeren 1986.

Det er dog ikke alle forbedringer, der behøver at afvente denne betænkning. På den baggrund foreslår vi, at der allerede pr. 1. april 1987 oprettes to handicapidrætscentre i Danmark med den opgave at koordinere og forstærke indsatsen til fordel for handicapidrættens.

Centrene skal bl.a. tilbyde genoptræning af nyhandicappede. Desuden skal centrene varetage opgaver af forskningsmæssig og uddannelsesmæssig karakter samt virke som rådgivningscentre over for såvel private som offentlige instanser på alle handicapidrætsrelevante områder. De personer, der virker

som konsulenter eller rådgivere ved centrene, bør naturligvis have daglig tilknytning til handicapidrættens i praksis.

9. Invalidebiler.

For mange personer med handicap er bilen af samme betydning, som benene er for os andre. Det er derfor en alvorlig sag for en person med handicap, hvis bilen ikke fungerer, eller hvis han eller hun må betale dyrt for at erhverve den eller holde den køreklar.

Det er i virkeligheden dette menneskes hele mobilitet, der står på spil, og dermed retten til at bevæge sig frit i samfundet.

Bilen kan for en person med et handicap være af helt afgørende betydning for, om han eller hun kan passe sit job eller sine studier, og dermed for, om han eller hun kan fungere i samfundet på lige vilkår med andre mennesker.

De ændringer i vilkårene for støtte til invalidebil, som blev gennemført fra og med 1981, har vist sig at være meget uheldige. For det første gør de det vanskeligere at udskifte bilen. Der skal gå 6 år, hvor der tidligere kun skulle gå 4 år, og for det andet løber der store reparationsudgifter på i de sidste to år. Det er udgifter, som det kan være svært at betale af et budget, der i forvejen er hårdt presset.

VS mener også, at socialindkomsten som grundlag for bevilling af motorkøretøj skal afskaffes, idet støtte til bil som kompensation for et fysisk handicap bør være uafhængig af indkomsten. Men vi har begrænset os til at stille forslag om en tilbageførelse af reglerne for udskiftning, idet disse regler er de mest påtrængende at få ændret på dette område.

10. Mediepolitik.

I sin afsluttende betænkning har mediekommissionen understreget, »... at det må være samfundets pligt at sørge for, at de handicappede med hensyn til medierne stilles så lige med alle andre, som det overhovedet er gørligt. Det kan ske på mange måder, og alle muligheder må udnyttes.« (Side 17).

Videre ønsker kommissionen »... at understrege, at mediepolitiske grundsætninger også må have den konsekvens, at ingen, der ønsker information gennem medierne, og som uden egen skyld er afskåret derfra, ude-